

עשרה יוחסין

פרק רביעי קידושין

עג

עין משפט
גר מצוה

כז א מיי פ"ט מהל'
אסורי ביאה הלכה
יא סנה לאזין קת' טושיע
אשע"ט ס' טע"ג כב
וסי' ב טע"ג כב
כח ב מיי' טע"ט ס' פ"ח
ס"ו טע"ט אשע"ט
ס"ו טע"ט ט'
[למקד עג.]

כטג ד מיי' טע"ט
טו ה"ל כ"א
ל ה מיי' טע"ט ס' פ"ח
טושיע אשע"ט ס' ד
טע"ט ט'
[כל ספור המעשה זה
המלא כהנאות נדונות
סוף הלכות גיטין וזכאה
כ"א"ס פקדנה ס' טע"ט]

מבוא
דגו ב"ב
דגו ב"ב
דגו ב"ב

תוס' ר"י הוקן
אסור דקל גרים בקרי
קל (ח) וי' לפסולין
שכבנים ויהודי על
בנותיהם וכן לא יהוהו
בכונה אבל לפסולין
שואנשים הם פסולין
ויהוהו עליהם מלישא
אחרת כגון שחר או
פסול אף זה יהוהו
דחשה הכתוב אשה
למש' לכל עושה
שבורה וזכי אחרת
ביש מתרותיהם שריו
אצלה רוב העולם כשר
אצל פניה הוא דרלי
ספור אפי' מעובר כוכבי
ועבר שאין ספור אלא
סקרובים: אינה לגבה
הכרזת אצלה: כאי
הבטל לפסול אחרת
דילמא אולא לגבייהו
יהו הקרוב נשאר בפקוס
קביעותו ב' שחוקות
ורבנן שר' פסקן
בפקוס: אשת איש
אפי' שרוב פסולין
אצלה אם נבעלה לפסול
לה רעיל אינו מסור
דרוב בעלות אחר הבעל
ואם ילדה מסור אינה
משליט שיכולה לומר
מבעלי דרוא:

ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט

ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט

ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט

ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט

ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט
ס' טע"ט אשע"ט

והיה למישרי שחוקי בישראל. תימה הרי מדרש שחוקי בישראל
מיסורה דקל וי"ל דמקום ממזר לקהל מה גבי קהל ממעטינן
קהל ספק ס"ג גבי ממזר ומעטינן ממזר ספק. ח"י":
אלא מעשה שחוקי שחוקים לא ישא. קשה דמשמע דפשיעו ליה
דמותר בה ובפסק המולין (וינמות דף
לג.) אמר רבנא דרבא אפייה ס"ל כ"כ"א
דמתני' "דלומר ספקין אסור וי"ל
דהסם קאמר רבא אליביה אכל הכא
דקאמר מ"ט אמרו שחוקי פסול קא
בעי אליבא דכ"ע: **מאי** איכא
מישעו ארובות כו'. תימה דמשמע
טעמא דליכא למיחם משום דהוה
מישעו ולא ידעינן שמארוסה היא
הא לא אש יודעים שמארוסה היא
ודאי איכא לחחוקי בזמורות ולא היא
דלפילו ידעינן שמארוסה היא לא
הוי ממזר דהא אמר"י (למקד דף טו.)
ארובה שיעברה הולך כשר ועוד
קשה דמאי קאמר ומישעו שהלכו
בעליהם למדינת הים דהא נמי יש
לנו להכשירו דשמא בלא על ידי סם
ושימם כי הוא עובדא" (בירושלמי)
דלבוה דשמואל שהלך למדינת הים
ובא על ידי סם ושימם והוליד את
שמואל ויש לומר דהכא איכא ריעותא
שהליכותו ואם אנו יודעים שהיא
מארוסה מחוקקין ליה בודאי ממזר
שאם היה מן הארובות לא היתה משליכתו
אזי נמי יש לומר דלא תלינן שבא עליה
על ידי סם אלא הוקא כשאוונת
כן אבל הרי אסופי כיון דאין אמו
מעידה עליו אין לתלות בבהי:
בד"א

חד לכהנים וחד ללוים וחד לישראלים וחד
למישרי ממזר בשחוקי וחד למישרי שחוקי
בישראל. קהל גרים לא איקרי קהל ויב
יהוה כהנים ולוים כהני קהל נפקי אייתר
ליה לקהל גרים ואיבעית אמר הג' הרי
קהלי ניגדו, ממזר בשחוקי ושחוקי בישראל
קהל נפקא אלא יבא ממזר בקהל ה'
ממזר ודאי הוא דלא יבא הא ממזר ספק
יבא, בקהל ודאי הוא דלא יבא הא בקהל
ספק יבא ואיבעית אמר הג' נמי הרי קהלי
במדינת גוהו ושעמיה דרבי יהודה מהכא הקהל
חוקה אחת לכם ולג' הני' ורבנן יבא
חוקה אחת הפסיק הלענין אחד גר ואחר

ועבד משוחרר וחלל מותר בכהנת ממשיעה
ליה לרב דאמר רב יהודה אמר רב לא
הוזהרו כלשירות להנשא לפסולין. דאש' כ'
גורא בכתובות גר מותר במזמורת רגליו כולי
עלמא באחרונייהו. אמר רבא מי איכא
דרדיש מילתא כי האי בדוכתא דשביחי
גיורי דאש' רבא בכתובות גר מותר בכהנת
מעגורו בשיראי, הדר דאש' להו גר מותר
במזמורת אמרו ליה "אפסידתא לקמייתא"
אבא' להו ד"טבא לכו עבדי לכו-אי בעי
מהבא נסיב ואי בעי מהבא נסיב והילכתא
גר מותר בכהנת ומותר במזמורת מותר

בכהנת לא הוזהרו כלשירות להנשא לפסולין ומותר במזמורת לרבי יוסי: אלו
הן שחוקי כל שמכור: אמר רבא דבר תורה שחוקי כשר ומעמא רוב
כשרים אצלה ומיעוט פסולין אצלה, ואי אולי אינהו לגבה *כל דפריש מרובא
פריש, מאי איתר דליכא אולה איהו לגבייהו הוה ליה קבוע יוכל קבוע
במחצתה על מחצתה דמי והתורה אמרה לא יבא ממזר: ממזר ודאי הוא
דלא יבא הוא ממזר ספק יבא בקהל ודאי הוא דלא יבא הא בקהל
ספק יבא ודאי מעם אמרו שחוקי פסול גיורה שמא ישא אחרת מאביו
אלא מעשה שחוקי שחוקים לא ישא שמא ישא אחרת מאביו כל כי
הני מזוג ואולי בת שחוקים לא ישא שמא ישא אחרת מאביו, אלא לא
שכיחא הני לא שכיחא אצלה מעלה עשו ביוחסין ואמר רבא רב תורה
אמר בש' מאי מטמא אשת איש בבערה, תורה, מאי איכא - מיעוט ארוכות
ומיעוט שחוקים בעליהם רגמיה, כיון דאיכא פניהו ואיכא נמי דמחמת
רעובן דהוה פלגא ופלגא, והתורה אמרה לא יבא ממזר בקהל ה': ממזר ודאי
הוא דלא יבא הוא ממזר ספק יבא בקהל, ודאי הוא דלא יבא הא בקהל
ספק יבא ומה טעם אמרו אסופי פסול שמא ישא אחרת מאביו, אלא
מעתה אסופי, אסופי לא ישא שמא ישא אחרת בן מאביו בן מאביו
כל הני שרין ואולי, בת אסופי לא ישא שמא ישא אחרת, אלא לא שכיחא הני'
לא שכיחא אצלה מעלה עשו ביוחסין אמר רבא בר רב הונא ממזר מחול

החזרו כשרות לישא לפסולין: רוב כשרים אצלה. דכיון דמכרים את אמו דפשיה הרי רוב העולם כשרים אצלה שאין הרוב ממזרים וקרובים
שהולד מהם ממזר ואף עובד כוכבים ועבד אם בלא עליה אין הולד ממזר: ומישעו פסולין. כגון ממזרין וקרובין: ואי דאולי אינוס לגבה. ולא
בבעילה זו הלך הבעל אצלה דהשתא נד ליה ממקום קביעותו ואין לרוב כבורה קבוע שהוא גדול כמותה על מחקיה יש לנו לומר דל דפריש
מרובא פריש והולד כשר: מאי אמרה. מחציה טעם תבא לפסולין דילמא אולה אינהו כו' אין זה אלא ספק והתורה אמרה ממזר ודאי הוא
ללא יבא הא ממזר ספק יבא: כל כי פני מזוג. בהמה וכו' כל בעיות הגמולות נטיל על אביו על זה לומר הוא הוליד כל שחוקי
העיר: בה שחוקים. שטורה על ידי שחוקין, ששאלת לומר לה: לא יבא ממזר. שחוקי שמה בט על בעל השחוקים הוא, (ח) שבא על
אמו של זה תחלה בזוה וחס"כ נשא שחוקים: אלא לא שכיח. מהבא דקוביא הוא אלא להכי לא חיישין משום דלא שכיח שמתא
לו אחרות אז ענין שחוקי ומילתא דלא שכיחא ומילתא דלא שכיחא לא גורו בה רבנן ונה עיקר: דבר תורה אסופי כשר. אש"פ שאין
מכירים את אמו ויחוש שמה מואשת איש שבעלה לאחר דרוב פסולין אצלה ליכא למימר הכי: מאי טעמא אשם איש בבענה חולל.
אם ילדה ממזר אינה משליכתו לפי שיש לה לומר מבעלי הוא: מאי איכא. מהבא דקוביא איכא במזמורת איכא מישעוהו שהן ארובות ואין להם
לתלות בבעל או נשאות שהלכו בעליהן למדינת הים, ענין דאיתר נמי למימר של פניהו הוא וכשר או של אשה מבעלה והשליכתו אמו מחמת
רעובן: שמה שא אמונו מאביו. דאחרות מאמו ליכא למיחם כיון דמכירין את חמורה שהיא בחזקת כשירה לא מספקין לה
בזמנה לומר שהוא היה בנה והשליכתו: כל פני שרין ואולי. וכי כל בנים שהיו לה השליכה שחוקי כל הגאספוס בני אש אחרת, ובספק
בני אב אחד ומשתי אמהות ננין לא כדאמר לעיל כל הני מזוג ואולי: בה אסופי. מן הגמולין שמה בעל האסופים הוא אביו:

החזרו כשרות לישא לפסולין: רוב כשרים אצלה. דכיון דמכרים את אמו דפשיה הרי רוב העולם כשרים אצלה שאין הרוב ממזרים וקרובים
שהולד מהם ממזר ואף עובד כוכבים ועבד אם בלא עליה אין הולד ממזר: ומישעו פסולין. כגון ממזרין וקרובין: ואי דאולי אינוס לגבה. ולא
בבעילה זו הלך הבעל אצלה דהשתא נד ליה ממקום קביעותו ואין לרוב כבורה קבוע שהוא גדול כמותה על מחקיה יש לנו לומר דל דפריש
מרובא פריש והולד כשר: מאי אמרה. מחציה טעם תבא לפסולין דילמא אולה אינהו כו' אין זה אלא ספק והתורה אמרה ממזר ודאי הוא
ללא יבא הא ממזר ספק יבא: כל כי פני מזוג. בהמה וכו' כל בעיות הגמולות נטיל על אביו על זה לומר הוא הוליד כל שחוקי
העיר: בה שחוקים. שטורה על ידי שחוקין, ששאלת לומר לה: לא יבא ממזר. שחוקי שמה בט על בעל השחוקים הוא, (ח) שבא על
אמו של זה תחלה בזוה וחס"כ נשא שחוקים: אלא לא שכיח. מהבא דקוביא הוא אלא להכי לא חיישין משום דלא שכיח שמתא
לו אחרות אז ענין שחוקי ומילתא דלא שכיחא ומילתא דלא שכיחא לא גורו בה רבנן ונה עיקר: דבר תורה אסופי כשר. אש"פ שאין
מכירים את אמו ויחוש שמה מואשת איש שבעלה לאחר דרוב פסולין אצלה ליכא למימר הכי: מאי טעמא אשם איש בבענה חולל.
אם ילדה ממזר אינה משליכתו לפי שיש לה לומר מבעלי הוא: מאי איכא. מהבא דקוביא איכא במזמורת איכא מישעוהו שהן ארובות ואין להם
לתלות בבעל או נשאות שהלכו בעליהן למדינת הים, ענין דאיתר נמי למימר של פניהו הוא וכשר או של אשה מבעלה והשליכתו אמו מחמת
רעובן: שמה שא אמונו מאביו. דאחרות מאמו ליכא למיחם כיון דמכירין את חמורה שהיא בחזקת כשירה לא מספקין לה
בזמנה לומר שהוא היה בנה והשליכתו: כל פני שרין ואולי. וכי כל בנים שהיו לה השליכה שחוקי כל הגאספוס בני אש אחרת, ובספק
בני אב אחד ומשתי אמהות ננין לא כדאמר לעיל כל הני מזוג ואולי: בה אסופי. מן הגמולין שמה בעל האסופים הוא אביו:

החזרו כשרות לישא לפסולין: רוב כשרים אצלה. דכיון דמכרים את אמו דפשיה הרי רוב העולם כשרים אצלה שאין הרוב ממזרים וקרובים
שהולד מהם ממזר ואף עובד כוכבים ועבד אם בלא עליה אין הולד ממזר: ומישעו פסולין. כגון ממזרין וקרובין: ואי דאולי אינוס לגבה. ולא
בבעילה זו הלך הבעל אצלה דהשתא נד ליה ממקום קביעותו ואין לרוב כבורה קבוע שהוא גדול כמותה על מחקיה יש לנו לומר דל דפריש
מרובא פריש והולד כשר: מאי אמרה. מחציה טעם תבא לפסולין דילמא אולה אינהו כו' אין זה אלא ספק והתורה אמרה ממזר ודאי הוא
ללא יבא הא ממזר ספק יבא: כל כי פני מזוג. בהמה וכו' כל בעיות הגמולות נטיל על אביו על זה לומר הוא הוליד כל שחוקי
העיר: בה שחוקים. שטורה על ידי שחוקין, ששאלת לומר לה: לא יבא ממזר. שחוקי שמה בט על בעל השחוקים הוא, (ח) שבא על
אמו של זה תחלה בזוה וחס"כ נשא שחוקים: אלא לא שכיח. מהבא דקוביא הוא אלא להכי לא חיישין משום דלא שכיח שמתא
לו אחרות אז ענין שחוקי ומילתא דלא שכיחא ומילתא דלא שכיחא לא גורו בה רבנן ונה עיקר: דבר תורה אסופי כשר. אש"פ שאין
מכירים את אמו ויחוש שמה מואשת איש שבעלה לאחר דרוב פסולין אצלה ליכא למימר הכי: מאי טעמא אשם איש בבענה חולל.
אם ילדה ממזר אינה משליכתו לפי שיש לה לומר מבעלי הוא: מאי איכא. מהבא דקוביא איכא במזמורת איכא מישעוהו שהן ארובות ואין להם
לתלות בבעל או נשאות שהלכו בעליהן למדינת הים, ענין דאיתר נמי למימר של פניהו הוא וכשר או של אשה מבעלה והשליכתו אמו מחמת
רעובן: שמה שא אמונו מאביו. דאחרות מאמו ליכא למיחם כיון דמכירין את חמורה שהיא בחזקת כשירה לא מספקין לה
בזמנה לומר שהוא היה בנה והשליכתו: כל פני שרין ואולי. וכי כל בנים שהיו לה השליכה שחוקי כל הגאספוס בני אש אחרת, ובספק
בני אב אחד ומשתי אמהות ננין לא כדאמר לעיל כל הני מזוג ואולי: בה אסופי. מן הגמולין שמה בעל האסופים הוא אביו:

החזרו כשרות לישא לפסולין: רוב כשרים אצלה. דכיון דמכרים את אמו דפשיה הרי רוב העולם כשרים אצלה שאין הרוב ממזרים וקרובים
שהולד מהם ממזר ואף עובד כוכבים ועבד אם בלא עליה אין הולד ממזר: ומישעו פסולין. כגון ממזרין וקרובין: ואי דאולי אינוס לגבה. ולא
בבעילה זו הלך הבעל אצלה דהשתא נד ליה ממקום קביעותו ואין לרוב כבורה קבוע שהוא גדול כמותה על מחקיה יש לנו לומר דל דפריש
מרובא פריש והולד כשר: מאי אמרה. מחציה טעם תבא לפסולין דילמא אולה אינהו כו' אין זה אלא ספק והתורה אמרה ממזר ודאי הוא
ללא יבא הא ממזר ספק יבא: כל כי פני מזוג. בהמה וכו' כל בעיות הגמולות נטיל על אביו על זה לומר הוא הוליד כל שחוקי
העיר: בה שחוקים. שטורה על ידי שחוקין, ששאלת לומר לה: לא יבא ממזר. שחוקי שמה בט על בעל השחוקים הוא, (ח) שבא על
אמו של זה תחלה בזוה וחס"כ נשא שחוקים: אלא לא שכיח. מהבא דקוביא הוא אלא להכי לא חיישין משום דלא שכיח שמתא
לו אחרות אז ענין שחוקי ומילתא דלא שכיחא ומילתא דלא שכיחא לא גורו בה רבנן ונה עיקר: דבר תורה אסופי כשר. אש"פ שאין
מכירים את אמו ויחוש שמה מואשת איש שבעלה לאחר דרוב פסולין אצלה ליכא למימר הכי: מאי טעמא אשם איש בבענה חולל.
אם ילדה ממזר אינה משליכתו לפי שיש לה לומר מבעלי הוא: מאי איכא. מהבא דקוביא איכא במזמורת איכא מישעוהו שהן ארובות ואין להם
לתלות בבעל או נשאות שהלכו בעליהן למדינת הים, ענין דאיתר נמי למימר של פניהו הוא וכשר או של אשה מבעלה והשליכתו אמו מחמת
רעובן: שמה שא אמונו מאביו. דאחרות מאמו ליכא למיחם כיון דמכירין את חמורה שהיא בחזקת כשירה לא מספקין לה
בזמנה לומר שהוא היה בנה והשליכתו: כל פני שרין ואולי. וכי כל בנים שהיו לה השליכה שחוקי כל הגאספוס בני אש אחרת, ובספק
בני אב אחד ומשתי אמהות ננין לא כדאמר לעיל כל הני מזוג ואולי: בה אסופי. מן הגמולין שמה בעל האסופים הוא אביו:

החזרו כשרות לישא לפסולין: רוב כשרים אצלה. דכיון דמכרים את אמו דפשיה הרי רוב העולם כשרים אצלה שאין הרוב ממזרים וקרובים
שהולד מהם ממזר ואף עובד כוכבים ועבד אם בלא עליה אין הולד ממזר: ומישעו פסולין. כגון ממזרין וקרובין: ואי דאולי אינוס לגבה. ולא
בבעילה זו הלך הבעל אצלה דהשתא נד ליה ממקום קביעותו ואין לרוב כבורה קבוע שהוא גדול כמותה על מחקיה יש לנו לומר דל דפריש
מרובא פריש והולד כשר: מאי אמרה. מחציה טעם תבא לפסולין דילמא אולה אינהו כו' אין זה אלא ספק והתורה אמרה ממזר ודאי הוא
ללא יבא הא ממזר ספק יבא: כל כי פני מזוג. בהמה וכו' כל בעיות הגמולות נטיל על אביו על זה לומר הוא הוליד כל שחוקי
העיר: בה שחוקים. שטורה על ידי שחוקין, ששאלת לומר לה: לא יבא ממזר. שחוקי שמה בט על בעל השחוקים הוא, (ח) שבא על
אמו של זה תחלה בזוה וחס"כ נשא שחוקים: אלא לא שכיח. מהבא דקוביא הוא אלא להכי לא חיישין משום דלא שכיח שמתא
לו אחרות אז ענין שחוקי ומילתא דלא שכיחא ומילתא דלא שכיחא לא גורו בה רבנן ונה עיקר: דבר תורה אסופי כשר. אש"פ שאין
מכירים את אמו ויחוש שמה מואשת איש שבעלה לאחר דרוב פסולין אצלה ליכא למימר הכי: מאי טעמא אשם איש בבענה חולל.
אם ילדה ממזר אינה משליכתו לפי שיש לה לומר מבעלי הוא: מאי איכא. מהבא דקוביא איכא במזמורת איכא מישעוהו שהן ארובות ואין להם
לתלות בבעל או נשאות שהלכו בעליהן למדינת הים, ענין דאיתר נמי למימר של פניהו הוא וכשר או של אשה מבעלה והשליכתו אמו מחמת
רעובן: שמה שא אמונו מאביו. דאחרות מאמו ליכא למיחם כיון דמכירין את חמורה שהיא בחזקת כשירה לא מספקין לה
בזמנה לומר שהוא היה בנה והשליכתו: כל פני שרין ואולי. וכי כל בנים שהיו לה השליכה שחוקי כל הגאספוס בני אש אחרת, ובספק
בני אב אחד ומשתי אמהות ננין לא כדאמר לעיל כל הני מזוג ואולי: בה אסופי. מן הגמולין שמה בעל האסופים הוא אביו:

החזרו כשרות לישא לפסולין: רוב כשרים אצלה. דכיון דמכרים את אמו דפשיה הרי רוב העולם כשרים אצלה שאין הרוב ממזרים וקרובים
שהולד מהם ממזר ואף עובד כוכבים ועבד אם בלא עליה אין הולד ממזר: ומישעו פסולין. כגון ממזרין וקרובין: ואי דאולי אינוס לגבה. ולא
בבעילה זו הלך הבעל אצלה דהשתא נד ליה ממקום קביעותו ואין לרוב כבורה קבוע שהוא גדול כמותה על מחקיה יש לנו לומר דל דפריש
מרובא פריש והולד כשר: מאי אמרה. מחציה טעם תבא לפסולין דילמא אולה אינהו כו' אין זה אלא ספק והתורה אמרה ממזר ודאי הוא
ללא יבא הא ממזר ספק יבא: כל כי פני מזוג. בהמה וכו' כל בעיות הגמולות נטיל על אביו על זה לומר הוא הוליד כל שחוקי
העיר: בה שחוקים. שטורה על ידי שחוקין, ששאלת לומר לה: לא יבא ממזר. שחוקי שמה בט על בעל השחוקים הוא, (ח) שבא על
אמו של זה תחלה בזוה וחס"כ נשא שחוקים: אלא לא שכיח. מהבא דקוביא הוא אלא להכי לא חיישין משום דלא שכיח שמתא
לו אחרות אז ענין שחוקי ומילתא דלא שכיחא ומילתא דלא שכיחא לא גורו בה רבנן ונה עיקר: דבר תורה אסופי כשר. אש"פ שאין
מכירים את אמו ויחוש שמה מואשת איש שבעלה לאחר דרוב פסולין אצלה ליכא למימר הכי: מאי טעמא אשם איש בבענה חולל.
אם ילדה ממזר אינה משליכתו לפי שיש לה לומר מבעלי הוא: מאי איכא. מהבא דקוביא איכא במזמורת איכא מישעוהו שהן ארובות ואין להם
לתלות בבעל או נשאות שהלכו בעליהן למדינת הים, ענין דאיתר נמי למימר של פניהו הוא וכשר או של אשה מבעלה והשליכתו אמו מחמת
רעובן: שמה שא אמונו מאביו. דאחרות מאמו ליכא למיחם כיון דמכירין את חמורה שהיא בחזקת כשירה לא מספקין לה
בזמנה לומר שהוא היה בנה והשליכתו: כל פני שרין ואולי. וכי כל בנים שהיו לה השליכה שחוקי כל הגאספוס בני אש אחרת, ובספק
בני אב אחד ומשתי אמהות ננין לא כדאמר לעיל כל הני מזוג ואולי: בה אסופי. מן הגמולין שמה בעל האסופים הוא אביו:

חד לכהנים. מדהוה מלי למיכתבינוהו לכולהו בחדא אזהרה וחד קל
לא יבא ממזר ועמומי ומואבי בקהל גם דור עשירי לא יבא להם
בקהל עד עולם וגבי מלרי ודלומי דור שלישי יבא להם בכס: חד
לקהל כהנים וחד לקהל לוים וחד לקהל ישראלים. דלי הוה כתיב
חד ה"כ כהנים קאמר אבל לוים תורה אור
מוקדים וז"ל כתיב חרי ה"א לוים
וזכרים אבל ישראלים לא: וחד

למישרי ממזר כשהוא. אש"פ שר
ודאי וזה ספק לא חיישין שמא זה
כשר ואסור לישא ממזרית דהכי
דרשינן בקהל ודאי הוא דלא יבא
ממזר הא בקהל ספק כגון שחוקי
יבא: וחד למישרי שחוקי בישראל.
דרדשינן הכי ממזר ודאי הוא דלא יבא
בקהל הא ממזר ספק יבא ודקתני
מתני' שחוקי פסול הוא מדרבנן
כדלקמן שמה. ישא אחרות מואבי:
קהל גרים לא איקרי קהל. ללא
איתר לן קהל לקהל גרים: מפר
קבלא קהל. לשבט אחד וכל ואין
לקרות קהל חז' לשבט: הני נמי מרי
קפלי ניסו. גבי כהנים ולוים
אילעייכו תרי קהלי לדרסה ואפי'
הכי איתר להו חד לקהל גרים:
ממזר כשהוא ושחוקי בישראל מחד
קהל נפקי. חד מקהל וחד וחד
'ממזר' ודאי דהכי דרשינן לא יבא
ממזר ודאי בקהל ודאי הא 'ממזר'
ספק בקהל ישראל ודאי או-ממזר
ודאי בקהל ספק יבא: ואיכתיב
אינהו סני נמי תרי קהלי ניסו.
כלומר להקך תרתי דרשות תרי
קריי אילעייכו וז"ל לא איתר קהל
לא הוה דרשינן ממזר ודאי הוא דלא
יבא הא ספק ממזר יבא' אלא הוה
אמרין ככל שאר ספקין איסור על
הדאי אזהרה ודאי ללקות עליו ועל
אחרת ספק אזהרה ספק לאיסור:
הקהל חוקה אחת לכם ולג'.

למכתב קהל הכא אלא למימר דגר
אקהל קאי ולא שמועין דאיקרי קהל:
לא הווסרו כשירות. כהנות: לישא
לפסולין. לפסולי כהונה גר' אלל
מאחרת שהכהנים הוזהרו על
בנותיהם וסם לא הוזהרו עליהם
מלישא אותן אבל לפסולין שהאשים
הפסולין הוזהרו עליהן מלישא אותן
כגון ממזרין או נתינים אף הגשים
הוזהרו עליהם דהסו הכתוב אשה
לאיש לכל עושים שבורה והכי
אמרין ביבמות בפרק יש מותרות
(דף פד): רגמוס כ"ע. שהיו סם
גרים הרבה והוקשה להם שאמר קהל
גרים לא איקרי קהל: איכא דרדיש
כו'. בתנאים: מותר בכהנת. ללא

החזרו כשרות לישא לפסולין: רוב כשרים אצלה. דכיון דמכרים את אמו דפשיה הרי רוב העולם כשרים אצלה שאין הרוב ממזרים וקרובים
שהולד מהם ממזר ואף עובד כוכבים ועבד אם בלא עליה אין הולד ממזר: ומישעו פסולין. כגון ממזרין וקרובין: ואי דאולי אינוס לגבה. ולא
בבעילה זו הלך הבעל אצלה דהשתא נד ליה ממקום קביעותו ואין לרוב כבורה קבוע שהוא גדול כמותה על מחקיה יש לנו לומר דל דפריש
מרובא פריש והולד כשר: מאי אמרה. מחציה טעם תבא לפסולין דילמא אולה אינהו כו' אין זה אלא ספק והתורה אמרה ממזר ודאי הוא
ללא יבא הא ממזר ספק יבא: כל כי פני מזוג. בהמה וכו' כל בעיות הגמולות נטיל על אביו על זה לומר הוא הוליד כל שחוקי
העיר: בה שחוקים. שטורה על ידי שחוקין, ששאלת לומר לה: לא יבא ממזר. שחוקי שמה בט על בעל השחוקים הוא, (ח) שבא על
אמו של זה תחלה בזוה וחס"כ נשא שחוקים: אלא לא שכיח. מהבא דקוביא הוא אלא להכי לא חיישין משום דלא שכיח שמתא
לו אחרות אז ענין שחוקי ומילתא דלא שכיחא ומילתא דלא שכיחא לא גורו בה רבנן ונה עיקר: דבר תורה אסופי כשר. אש"פ שאין
מכירים את אמו ויחוש שמה מואשת איש שבעלה לאחר דרוב פסולין אצלה ליכא למימר הכי: מאי טעמא אשם איש בבענה חולל.
אם ילדה ממזר אינה משליכתו לפי שיש לה לומר מבעלי הוא: מאי איכא. מהבא דקוביא איכא במזמורת איכא מישעוהו שהן ארובות ואין להם
לתלות בבעל או נשאות שהלכו בעליהן למדינת הים, ענין דאיתר נמי למימר של פניהו הוא וכשר או של אשה מבעלה והשליכתו אמו מחמת
רעובן: שמה שא אמונו מאביו. דאחרות מאמו ליכא למיחם כיון דמכירין את חמורה שהיא בחזקת כשירה לא מספקין לה
בזמנה לומר שהוא היה בנה והשליכתו: כל פני שרין ואולי. וכי כל בנים שהיו לה השליכה שחוקי כל הגאספוס בני אש אחרת, ובספק
בני אב אחד ומשתי אמהות ננין לא כדאמר לעיל כל הני מזוג ואולי: בה אסופי. מן הגמולין שמה בעל האסופים הוא אביו:

החזרו כשרות לישא לפסולין: רוב כשרים אצלה. דכיון דמכרים את אמו דפשיה הרי רוב העולם כשרים אצלה שאין הרוב ממזרים וקרובים
שהולד מהם ממזר ואף עובד כוכבים ועבד אם בלא עליה אין הולד ממזר: ומישעו פסולין. כגון ממזרין וקרובין: ואי דאולי אינוס לגבה. ולא
בבעילה זו הלך הבעל אצלה דהשתא נד ליה ממקום קביעותו ואין לרוב כבורה קבוע שהוא גדול כמותה על מחקיה יש לנו לומר דל דפריש
מרובא פריש והולד כשר: מאי אמרה. מחציה טעם תבא לפסולין דילמא אולה אינהו כו' אין זה אלא ספק והתורה אמרה ממזר ודאי הוא
ללא יבא הא ממזר ספק יבא: כל כי פני מזוג. בהמה וכו' כל בעיות הגמולות נטיל על אביו על זה לומר הוא הוליד כל שחוקי
העיר: בה שחוקים. שטורה על ידי שחוקין, ששאלת לומר לה: לא יבא ממזר. שחוקי שמה בט על בעל השחוקים הוא, (ח) שבא על
אמו של זה תחלה בזוה וחס"כ נשא שחוקים: אלא לא שכיח. מהבא דקוביא הוא אלא להכי לא חיישין משום דלא שכיח שמתא
לו אחרות אז ענין שחוקי ומילתא דלא שכיחא ומילתא דלא שכיחא לא גורו בה רבנן ונה עיקר: דבר תורה אסופי כשר. אש"פ שאין
מכירים את אמו ויחוש שמה מואשת איש שבעלה לאחר דרוב פסולין אצלה ליכא למימר הכי: מאי טעמא אשם איש בבענה חולל.
אם ילדה ממזר אינה משליכתו לפי שיש לה לומר מבעלי הוא: מאי איכא. מהבא דקוביא איכא במזמורת איכא מישעוהו שהן ארובות ואין להם
לתלות בבעל או נשאות שהלכו בעליהן למדינת הים, ענין דאיתר נמי למימר של פניהו הוא וכשר או של אשה מבעלה והשליכתו אמו מחמת
רעובן: שמה שא אמונו מאביו. דאחרות מאמו ליכא למיחם כיון דמכירין את חמורה שהיא בחזקת כשירה לא מספקין לה
בזמנה לומר שהוא היה בנה והשליכתו: כל פני שרין ואולי. וכי כל בנים שהיו לה השליכה שחוקי כל הגאספוס בני אש אחרת, ובספק
בני אב אחד ומשתי אמהות ננין לא כדאמר לעיל כל הני מזוג ואולי: בה אסופי. מן הגמולין שמה בעל האסופים הוא אביו:

החזרו כשרות לישא לפסולין: רוב כשרים אצלה. דכיון דמכרים את אמו דפשיה הרי רוב העולם כשרים אצלה שאין הרוב ממזרים וקרובים
שהולד מהם ממזר ואף עובד כוכבים ועבד אם בלא עליה אין הולד ממזר: ומישעו פסולין. כגון ממזרין וקרובין: ואי דאולי אינוס לגבה. ולא
בבעילה זו הלך הבעל אצלה דהשתא נד ליה ממקום קביעותו ואין לרוב כבורה קבוע שהוא גדול כמותה על מחקיה יש לנו לומר דל דפריש
מרובא פריש והולד כשר: מאי אמרה. מחציה טעם תבא לפסולין דילמא אולה אינהו כו' אין זה אלא ספק והתורה אמרה ממזר ודאי הוא
ללא יבא הא ממזר ספק יבא: כל כי פני מזוג. בהמה וכו' כל בעיות הגמולות נטיל על אביו על זה לומר הוא הוליד כל שחוקי
העיר: בה שחוקים. שטורה על ידי שחוקין, ששאלת לומר לה: לא יבא ממזר. שחוקי שמה בט על בעל השחוקים הוא, (ח) שבא על
אמו של זה תחלה בזוה וחס"כ נשא שחוקים: אלא לא שכיח. מהבא דקוביא הוא אלא להכי לא חיישין משום דלא שכיח שמתא
לו אחרות אז ענין שחוקי